

Sygn. akt V U 150/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 stycznia 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn . akt VU 150/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy W. P. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania świadczenia, określonych w przepisach art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej „ustawa emerytalna”) oraz w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), albowiem udowodnił na dzień wejścia w życie ustawy okres pracy w warunkach szczególnych jedynie w wymiarze 6 lat, 3 miesięcy i 4 dni, wobec wymaganych lat 15, a nadto udowodnił jedynie 24 lat, 8 miesięcy i 25 dni łącznie okresów składkowych i nieskładkowych, wobec wymaganego co najmniej 25- letniego ogólnego stażu pracy. Organ rentowy nie uznał jako okresów pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni (...) w J. w okresach: od 6 grudnia 1983 r. do 31 marca 1989 r. i od 28 stycznia 1991 r. do 5 sierpnia 1993 r., gdyż w świadectwie pracy powołane zostały jedynie przepisy branżowe.

Od powyższej decyzji W. P. złożył odwołanie, uzupełnione w piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2015 r. (k. 18), żądając jej zmiany poprzez ustalenie prawa do emerytury. Domagał się zaliczenia do ogólnego stażu pracy okresu odbytej służby wojskowej oraz zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...)w J. w wymiarze 1 miesiąca i 13 dni od 17 listopada 1989 r. do 1 stycznia 1990 r., tłumacząc, że okres ten nie został ujęty w świadectwie pracy celowo, gdyż za ten okres

pracodawca nie opłacił należnych składek z tytułu ubezpieczeń społecznych. Nadto wnioskodawca wnosił o zaliczenie do okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych jego zatrudnienia na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o masie powyżej 3,5 tony w (...) w J. w okresach nieuwzględnionych przez organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy uznał dodatkowo okres służby wojskowej wnioskodawcy, wyliczając ostatecznie ogólny staż pracy na 24 lata i 11 miesięcy. Podniósł nadto, że wnioskodawca jako członek OFE nie złożył za pośrednictwem Zakładu wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca W. P., urodzony dnia (...), na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 24 lata i 11 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 6 lat, 3 miesiące i 4 dni organ rentowy uznał jako staż pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca jest członkiem OFE.

/okoliczności bezsporne/

Pierwszy wniosek o emeryturę wnioskodawca złożył dnia 4 listopada 2014 r. Zawarł w nim wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Wniosek o emeryturę załatwiono odmownie.

Dowód: - w aktach emerytalnych ZUs tom I: wniosek – k. 1-4.

Dnia 9 stycznia 2015 r. wnioskodawca złożył po raz drugi wniosek o emeryturę. W wyniku jego rozpatrzenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał dnia 30 stycznia 2015 decyzję odmową, zaskarżoną w niniejszej sprawie.

W okresie od 29 października 1975 r. do 14 października 1977 r. wnioskodawca odbył zasadniczą służbę wojskową. Okres ten organ rentowy uwzględnił w całości w kolejnej decyzji odmawiającej wnioskodawcy emerytury, wydanej dnia 25 lutego 2015 r.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 6 maja 1982 r. do 5 sierpnia 1993 r. wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu w Spółdzielni (...) w J.. Początkowo był zatrudniony na stanowisku dozorca i portiera, następnie jako mechanik. W okresach: od 6 grudnia 1983 r. do 31 marca 1989 r. i od 28 stycznia 1991 r. do 5 sierpnia 1993 r. wnioskodawca na stałe i w pełnym wymiarze pracy był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Praca wnioskodawcy w tym czasie jako kierowcy skupiała się na pracach przy transporcie różnych materiałów jak nawozy, odlewy, odkuwki, wapno, węgiel. Używał samochodów S. i J.. Prace transportowe z ich wykorzystaniem wykonywał także w okresie zimowym. Uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych wnioskodawca posiada od 1977 r.

Wnioskodawca był zatrudniony w prywatnym przedsiębiorstwie Z. R. –(...) w J. na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 9 lipca 1999 r. na stanowisku kierowcy. Za taki okres pracodawca, po rozwiązaniu z wnioskodawcą umowy o pracę bez wypowiedzenia, wystawił świadectwo pracy. Przed 1 stycznia 1999 r. między wnioskodawcą a Z. R. nie doszło do zawarcia umowy o pracę.

Dowody: - akta osobowe wnioskodawcy (...) w J. – umowa o pracę, angaże, świadectwo pracy;

- akta osobowe wnioskodawcy (...) – umowa o pracę, wypowiedzenie, świadectwo pracy;

- zeznania świadków: Z. R.- k. 54v-55 (e-protokół 00: 23:48 – 00:40:00), J. C. - k. 55 (e-protokół 00: 40:25 – 00:43:00), K. J.- k. 55 (e-protokół 00: 43:28-00:45:00), S. N.- k. 55 (e-protokół 00: 45 : 56 -00: 49:00); L. O. - k. 55 (e-protokół 00:49:26-00:51:00), D. S. – k. 55-55v (e-protokół 00:51:57 – 00:58:00);

- przesłuchanie wnioskodawcy, k. 55v (e-protokół 00 : 58:34 -01: 10:00).

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym było, iż wnioskodawca ukończył 60 lat. Kwestią sporną pozostało w sprawie udowodnienie 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz co najmniej 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych. Ustalenia wymagało również, czy wnioskodawca złożył za pośrednictwem ZUS wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie Sąd Okręgowy uznał, że jakkolwiek wnioskodawca skutecznie złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa wraz z pierwszym wnioskiem o emeryturę, to nie spełnił kolejnej koniecznej, a podstawowej przesłanki przyznania spornego świadczenia – mianowicie nie wykazał co najmniej 25-letniego ogólnego stażu pracy.

Sąd uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia do ogólnego stażu pracy wnioskodawcy jego zatrudnienia w wymiarze 1 miesiąca i 3 dni od 17 listopada 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w J.Z. R.. Fakt świadczenia pracy wnioskodawcy na rzecz tego płatnika w ramach zatrudnienia pracowniczego nie wynika ani z akt osobowych tego pracodawcy, ani z żadnych zaoferowanych przez odwołującego dowodów ze źródeł osobowych. Nie tylko bowiem Z. R. przesłuchany w sprawie w charakterze świadka stanowczo zaprzeczył, by wnioskodawca podjął u niego zatrudnienia w okresie wcześniejszym, niż to wynika z przedłożonej umowy o pracę i świadectwa pracy. Także wyjaśnienia wnioskodawcy w tym zakresie nie pozwalają na podważenie stanowiska pracodawcy. Wnioskodawca powoływał się w nich jedynie na pewne ustalenia, jakie miały zapaść między nim a Z. R. odnośnie stawek za pewne

usługi transportowe, które wnioskodawca miał wykonywać, lecz wnioskodawca nie potrafił sprecyzować na jakiej podstawie ewentualne prace na rzecz Z. R. miał wykonywać przed 1 stycznia 1999 r.

Godzi się w tym miejscu podkreślić, że ciężar dowodu spełnienia wszystkich ustawowych przesłanek do nabycia spornego świadczenia spoczywał na wnioskodawcy, stosownie do treści art. 6 k.c. Mając na względzie wyżej omówiony materiał dowodowy zgromadzony w sprawie na okoliczność zatrudnienia ubezpieczonego u Z. R. przed dniem 1 stycznia 1999 r., Sąd nie miał wątpliwości, iż wnioskodawca ciężarowi temu nie podołał i w konsekwencji nie wykazał spełnienia przesłanki co najmniej 25-letniego ogólnego stażu pracy. Wnioskodawca nie wskazał także na inny okres składkowy bądź nieskładkowy, który nie został dotąd uwzględniony przez organ rentowy.

W tym stanie rzeczy zbędne stały się szczegółowe rozważania odnośnie spełnienia przez wnioskodawcę kolejnej spornej przesłanki, tj. wykazania co najmniej 15-letniego szczególnego stażu pracy.

Na marginesie jednak należy wskazać, iż zdaniem Sądu Okręgowego, do niekwestionowanych przez organ rentowy 6 lat, 3 miesięcy i 4 dni pracy w warunkach szczególnych, należało zaliczyć także dwa okresy zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku kierowcy w Spółdzielni (...) w J., tj. od 6 grudnia 1983 r. do 31 marca 1989 r. i od 28 stycznia 1991 r. do 5 sierpnia 1993 r. Jakkolwiek istotnie wnioskodawca nie dysponował za powyższe okresy prawidłowym świadectwem pracy w warunkach szczególnych, to z dokumentacji osobowej za powyższe okresy oraz ze spójnych zeznań wszystkich świadków przesłuchanych na okoliczność zatrudnienia ubezpieczonego w (...), jednoznacznie wynika, że w oby tych okresach wnioskodawca pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, która to praca wymieniona została w Wykazie A w Dziale VII pod poz. 2 w.w. rozporządzenia. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze obowiązującego go czasu pracy.

Powyższe ustalenia nie miały jednak ostatecznie znaczenia, gdyż wnioskodawca przede wszystkim nie udowodnił, że legitymuje się 25-letnim ogólnym stażem pracy, a w konsekwencji nie spełnia wszystkich warunków do przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ust.1 ustawy emerytalnej, które należy spełnić kumulatywnie.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.